

Resolució 205/2021, de 25 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 797/2020

Administració reclamada: Departament d'Interior

Informació reclamada: Expedient complet sobre un accident a una indústria química.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: És incerta la data de la sol·licitud, perquè demana la informació per a quan s'hagi aixecat el secret de les actuacions. Tenint en compte que l'aixecament tardarà uns mesos, si es pren com a data de la sol·licitud la de la seva presentació per la persona reclamant, resultarà impossible de tramitar-la dins dels terminis establerts per l'LTAIPBG; i si es pren com a data de la sol·licitud la de l'aixecament del secret sumarial, és una data futura i incerta, que difícilment pot servir de referència per iniciar un procediment administratiu. A més, amb aquest plantejament, la persona reclamant sembla donar per suposat que l'Administració reclamada hauria d'estar atenta a recordar la sol·licitud en el moment (imprecís i segurament dilatat en el temps) que s'aixequés el secret sumarial, cosa a la que no està clar que hi hagi d'estar obligada pel dret d'accés a la informació pública. Amb aquests ingredients, el Departament d'Interior tenia arguments probablement suficients per inadmetre la sol·licitud. La sol·licitud de la qual deriva la Reclamació demana informació de diversos Departaments de la Generalitat. Això comporta la necessitat d'implicar-los en la mesura que sigui necessari i en la forma més adient per satisfer la sol·licitud. A aquests efectes, el Departament d'Interior ha de valorar si opta per derivar-los la sol·licitud, per tal que l'atenguin en relació amb la informació sol·licitada que cada Departament tingui en el seu poder, o bé, atès que en el moment d'executar aquesta Resolució és probable que hagi entrar en vigor en Decret 8/2021, de transparència i accés a la informació pública, que actüï d'acord amb allò previst pel seu article 59, que regula les sol·licituds transversals dins d'una mateixa administració pública.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Periodistes. Protecció Civil. Indústries químiques. Accident industrial. Reclamació contra silenci. Tercers afectats. Data incerta de la sol·licitud. Sol·licitud imprecisa. Retroacció del procediment. Concreció de la sol·licitud. Trasllat a tercers afectats. Límits al dret d'accés. Mediació. Oposició de tercers a la mediació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. L'1 de desembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 797/2020, presentada per un periodista contra el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 16 de gener de 2020 (número d'expedient 3910/2020) la persona reclamant demana al Departament d'Interior: "Informació sobre l'accident a l'empresa xxxx del polígon sud de

Tarragona: - En el moment de l'accident, a quina hora rep l'alarma bombers (i/o Protecció civil) i de de part de qui. - A quina hora arriben les primeres dotacions de bombers (i per extensió de la resta de cossos d'emergències) a la fàbrica. Número de dotacions. - Aparell (model) amb el qual els servei d'emergències (bombers) van fer els mesuraments de la qualitat de l'aire a la fàbrica. - Compostos Orgànics Volàtils ((COV), partícules o altra mena de substàncies detectades i registrades pels serveis d'emergències en la seva arribada a la fàbrica. - Quantitat d'aquests compostos o substàncies detectades pels serveis d'emergències (o per l'òrgan corresponent després de la presa de mostres) a l'hora d'analitzar la qualitat de l'aire. Dades en parts per milió, per metre cúbic (la que sigui normativa en aquests casos). - Es van fer mesuraments (si va ser el cas) només a la fàbrica o en altres punts (La Canonja, Bonavista, etc.) ? Si és així, demano la mateixa informació que en els punts anteriors: substàncies detectades, quantitat, etc. - Relació de substàncies, COV o partícules a l'aire durant les hores posteriors a l'accident. Se suposa que es devien continuar fent mesuraments i anàlisis de la qualitat de l'aire a la zona. Demano aquest registre amb els valors aconseguits i la identificació de substàncies”.

3. El 13 de febrer de 2020 el Departament d'Interior contesta el següent a l'anterior sol·licitud: “L'article 21 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, disposa, en el seu article 21, que el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries, i també si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per al principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva. D'acord amb l'anterior, l'informem que l'accident químic produït el 14 de gener de 2020 a les instal·lacions industrials de l'empresa xxxx ubicada a la Canonja, està sotmès a diligències amb secret d'actuacions sota autoritat judicial, en el Jutjat d'Instrucció número 1 de Tarragona. Totes les dades sobre substàncies químiques mesurades en l'aire, i la resta d'informacions sobre aquest accident químic, s'han de considerar afectades per aquestes diligències, i per aquest motiu no podem accedir a la seva petició. Amb anterioritat a aquestes diligències si s'havia comunicat públicament que l'avís es va rebre al telèfon d'emergències 112, per part de ciutadans, a les 18,38 hores, sense rebre avís per part de l'empresa afectada”.
4. El 19 de febrer de 2020 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud al Departament d'Interior, atès que el seu titular és qui presideix el PLASEQCAT: “Fa unes setmanes vaig sol·licitar certa informació i documentació arran de l'accident de l'empresa xxxx situada al municipi de La Canonja (expedient 3910_2020) i aleshores la informació es va facilitar parcialment. El motiu de no facilitar tota la documentació va ser, segons la notificació que vaig rebre, perquè hi havia diligències judicials que havien decretat el secret de sumari del cas. Per

tant, demano: l'accés a tota la documentació arran de l'accident d'xxxx un cop s'aixequi el secret de les actuacions”.

5. La Reclamació presentada l'1 de desembre de 2020 indica que el Departament d'Interior no ha contestat la sol·licitud i argumenta el següent: “Vaig demanar tota la informació referent a l'accident d'xxxx un cop es decretés el final del secret del sumari. El secret de les actuacions ha finalitzat i no he rebut res. Fa mesos que es fan comissions al Parlament i la Generalitat va encarregar, fins i tot, un informe a una empresa especialitzada. Per tant, existeixen informes de tota mena sobre l'accident”.
6. El 2 de desembre de 2020 la GAIP requereix l'esmena de la Reclamació, als efectes d'acreditar la presentació de la sol·licitud d'informació pública de la qual deriva.
7. El 4 de desembre de 2020 la persona reclamant repara l'esmena requerida.
8. El 7 de desembre de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
9. El 9 de desembre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà el Departament al procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
10. El 15 de gener de 2021 la GAIP trasllada la Reclamació a la indústria afectada, a la que atorga 10 dies per formular al·legacions. Notifica a les parts la suspensió del procediment mentre duri aquesta actuació, segons el que preveu l'article 31 LTAIPBG.
11. El 26 de gener de 2021 la GAIP rep l'informe del Departament d'Interior, que consisteix en una resposta que aquest Departament hauria donat a la persona reclamant el 12 de febrer de 2020, en relació amb una sol·licitud prèvia amb el mateix objecte. En aquesta resposta el Departament fa les consideracions següents: “L'article 21 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, disposa, en el seu article 21, que el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la investigació o la sanció de les

infraccions penals, administratives o disciplinàries, i també si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per al principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva. D'acord amb l'anterior, l'informem que l'accident químic produït el 14 de gener de 2020 a les instal·lacions industrials de l'empresa xxxx ubicada a la Canonja, està sotmès a diligències amb secret d'actuacions sota autoritat judicial, en el Jutjat d'Instrucció número 1 de Tarragona. Totes les dades sobre substàncies químiques mesurades en l'aire, i la resta d'informacions sobre aquest accident químic, s'han de considerar afectades per aquestes diligències, i per aquest motiu no podem accedir a la seva petició. Amb anterioritat a aquestes diligències si s'havia comunicat públicament que l'avís es va rebre al telèfon d'emergències 112, per part de ciutadans, a les 18,38 hores, sense rebre avís per part de l'empresa afectada".

12. El 28 i el 29 de gener de 2021 l'empresa afectada demana tenir vista a l'expedient per tal de poder preparar les seves alegacions. L'1 de febrer de 2021 la GAIP atorga a l'empresa afectada la vista sol·licitada i la informa que el termini de 10 dies per a les alegacions computa des d'aquesta data.
13. El 16 de febrer de 2021 la GAIP rep les alegacions de l'empresa afectada, que fa les consideracions següents: Informa que la indústria afectada és un establiment de "nivell superior", segons la terminologia emprada pel Reial Decret 840/2015. Indica que el Departament d'Interior de la Generalitat, tant en la sol·licitud de la qual deriva la Reclamació, com en una altra de precedent amb un objecte similar, no va atorgar audiència a la indústria afectada, contravenint d'aquesta manera allò previst per l'article 31 LTAIPBG; en conseqüència, demana la nul·litat del procediment, perquè amb aquesta mancança s'hauria provocat indefensió a la indústria afectada, i retrotreure el procediment per tal d'efectuar aquest trasllat en el moment procedimental pertinent. Argumenta que la petició de l'expedient "sobre l'accident" és imprecisa i genèrica, perquè no hi ha un expedient administratiu sobre l'accident, sinó diverses actuacions de la Generalitat; en conseqüència, considera que caldria retrotreure el procediment, per tal d'aplicar les actuacions previstes per l'article 28 LTAIPBG, tal com hauria resolt la GAIP en situacions similars. Invoca l'antecedent de la Reclamació a la GAIP 470/2020, que demanava informació més precisa que l'actual sol·licitud en relació amb el mateix accident i que va donar lloc a la Resolució 695/2020, que va desestimar la Reclamació en aplicació dels límits de la seguretat pública i, parcialment, de la confidencialitat dels procediments d'inspecció i sanció establerta per la legislació de seguretat industrial; insisteix en què aquesta resolució anterior de la pròpia GAIP és ferma i que els mateixos pronunciaments s'haurien de reproduir, encara amb més motiu, en aquest procediment, perquè la sol·licitud és molt més àmplia i genèrica; també demana que s'incorporin com a prova les aportacions que va fer el Departament d'Empresa i Coneixement a la Reclamació 470/2020; i conclou que l'actual Reclamació s'ha de desestimar aplicant els

mateixos límits ja apreciats per la GAIP a la Reclamació 470/2020. Invoca la concurrència dels límits següents:

- Seguretat pública (article 21.1.a LTAIPBG), en la mesura que la indústria afectada treballa amb productes explosius i té la qualificació d'establiment d'alt risc i nivell superior pel Reial Decret 840/2015; segons les al·legacions, "estem parlant d'informació sensible que exposa la instal·lació i la sotmet a l'escrutini que, en cas de recaure en males mans, pot ser pernicios i perjudicial pel nivell de detall que conté sobre l'establiment i els materials que s'utilitzen. El sector químic és extremadament delicat i les mesures de seguretat són elevades pel tipus d'activitat que es du a terme"; invoca l'article 23 del Reial Decret 840/2015 i el Dictamen de la GAIP 1/2016 i argumenta que si en aquest antecedent la GAIP va considerar justificada la denegació de divulgació de plànols d'edificis vulnerables, perquè podien facilitar atemptats, amb molta més raó s'ha denegar la informació sol·licitada en aquest procediment, perquè es tracta de documents d'una planta petroquímica, la divulgació dels quals podria comportar un perill i un impacte molt superiors.
- Investigació o sanció d'infraccions (article 21.1.b LTAIPBG), atesa l'existència d'un procés penal obert en relació amb el mateix accident, que en el moment de la sol·licitud estava declarat sota secret de sumari i, tot i que el secret s'hagi aixecat, el procés segueix obert i l'accés sol·licitat podria perjudicar-lo i, al mateix temps, perjudicar la reputació de la indústria afectada.
- La confidencialitat establerta per la Llei 9/2014, de seguretat industrial, l'article 8.8 de la qual preveu que només es poden difondre dades d'inspeccions i sancions del Registre d'agents de la seguretat industrial si són fermes i mentre duri l'execució de la sanció; aquest precepte impediria la difusió de les inspeccions incloses a l'expedient sol·licitat; en la mateixa línia, establiria la confidencialitat de les dades sol·licitades l'article 15 del Decret 174/2001, de 26 de juny, pel qual es regula l'aplicació a Catalunya del Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, de mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses, com ja hauria apreciat parcialment la Resolució de la GAIP 695/2020, relativa també a la planta petroquímica.
- El límit del secret industrial (article 21.1.g LTAIPBG), en la mesura que la informació sol·licitada està repleta de referències a productes, maquinària i logística emparades pel secret industrial. "Accés total a un suposat expedient de l'accident suposaria l'accés a una sèrie de dades i indicacions especialment protegides per la normativa per constituir el secret industrial d'aquesta empresa, tals com maquinària que s'utilitza, productes que es fan servir i models de negoci que formen part del secret empresarial i industrial que emparen en aquesta part".

Finalment, les al·legacions també consideren que l'interès públic entorn de l'accident de la indústria afectada ja hauria estat satisfet, perquè ja hi ha molta informació publicada sobre la qüestió, especialment la generada per la Comissió sobre l'accident creada al sí del Parlament, a la qual el Govern de la Generalitat li va lliurar un informe sobre la qüestió, que es pot consultar al Ple del Parlament.

Les al·legacions conclouen manifestant la seva oposició a la Reclamació i demanant que s'incorpori a aquest expedient la informació aportada pel Departament d'Empresa i Coneixement a la Reclamació 470/2020.

14. El 18 de febrer de 2020 el mediador la GAIP, després de constatar que la indústria afectada s'oposa plenament a l'accés sol·licitat, i vist que l'article 42.5 LTAIPBG requereix que l'acord de mediació sigui aprovat per la persona reclamant i els tercers afectats, si n'hi ha, declara la inviabilitat de la mediació i la necessitat de què la Reclamació sigui resolta mitjançant resolució del Ple de la GAIP.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Inviabilitat de la mediació

L'article 42 LTAIPBG estableix el següent: "5. L'acord fruit de la mediació ha d'ésser aprovat pel reclamant, per l'Administració afectada i, si escau, pels tercers que hagin comparegut en el procediment. Aquest acord posa fi al procediment i en cap cas no pot ésser contrari a l'ordenament jurídic. 6. Si no s'accepta la mediació o no s'assoleix un acord en el termini d'un mes des que s'ha acceptat, la reclamació s'ha de tramitar per mitjà d'un procediment amb resolució de la Comissió, d'acord amb les normes reguladores dels recursos administratius".

Per la seva banda, l'article 37 RGAIP disposa que "5. La persona mediatadora pot donar per acabada la mediació en qualsevol moment per la manca de col·laboració de la persona sol·licitant o de les terceres persones afectades o quan consideri que no és possible assolir un acord entre les parts. El

tancament d'aquest procediment s'ha de comunicar a totes les parts, de forma autònoma o quan se'ls informa de l'inici del procediment de resolució, d'acord amb l'article 46 d'aquest reglament”.

Com posa de manifest l'antecedent 14, l'oposició plena al lliurament de la informació sol·licitada manifestada per la indústria afectada porta al mediador a considerar que la mediació és inviable, conclusió que ha estat notificada a les parts i a la indústria afectada, motiu pel qual és procedent finalitzar aquest procediment mitjançant resolució del Ple de la Comissió.

3. Sol·licitud imprecisa

La sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 4, de la qual deriva la Reclamació, és summament imprecisa: després d'assenyalar com a assumpte de la sol·licitud “consultar l'expedient complet de l'accident d'xxxx (La Canonja) un cop s'hagi aixecat el secret de sumari”, presenta la següent sol·licitud d'informació pública: “Fa unes setmanes vaig sol·licitar certa informació i documentació arran de l'accident de l'empresa xxxx situada al municipi de La Canonja (expedient 3910_2020) i aleshores la informació es va facilitar parcialment. El motiu de no facilitar tota la documentació va ser, segons la notificació que vaig rebre, perquè hi havia diligències judicials que havien decretat el secret de sumari del cas. Per tant, demano: l'accés a tota la documentació arran de l'accident d'xxxx un cop s'aixequi el secret de les actuacions”. Aquesta imprecisió, subratllada pels termes en els que es presenta el formulari de Reclamació (“Vaig demanar tota la informació referent a l'accident d'xxxx un cop es decretés el final del secret del sumari. El secret de les actuacions ha finalitzat i no he rebut res. Fa mesos que es fan comissions al Parlament i la Generalitat va encarregar, fins i tot, un informe a una empresa especialitzada. Per tant, existeixen informes de tota mena sobre l'accident”), es posa de manifest en les qüestions següents:

En primer lloc, és incerta la data de la sol·licitud, perquè demana la informació per a quan s'hagi aixecat el secret de les actuacions. Tenint en compte que l'aixecament tardarà uns mesos, si es pren com a data de la sol·licitud la de la seva presentació per la persona reclamant, resultarà impossible de tramitar-la dins dels terminis establerts per l'LTAIPBG; i si es pren com a data de la sol·licitud la de l'aixecament del secret sumarial, és una data futura i incerta, que difícilment pot servir de referència per iniciar un procediment administratiu. A més, amb aquest plantejament, la persona reclamant sembla donar per suposat que l'Administració reclamada hauria d'estar atenta a recordar la sol·licitud en el moment (imprecís i segurament dilatat en el temps) que s'aixequés el secret sumarial, cosa a la que no està clar que hi hagi d'estar obligada pel dret d'accés a la informació pública. Amb aquests ingredients, el Departament d'Interior tenia arguments probablement suficients per inadmetre la sol·licitud. Però no ho ha fet. Si bé tampoc l'ha contestat de forma expressa, motiu pel qual la GAIP podria valorar si s'ha produït silenci administratiu i, de ser així, en quina data; però aquesta valoració

tampoc té recorregut, perquè, com s'acaba de dir, no està clara la data a partir de la qual s'ha de considerar presentada la sol·licitud.

En segon lloc, és incerta la informació sol·licitada. Mentre que la primera sol·licitud presentada per la persona reclamant (antecedent 2) demana una llista molt concreta d'informacions, la segona, que és la de la qual deriva la Reclamació, està formulada en termes summament ambigus: qualifica com a "assumepte" de la sol·licitud "consultar l'expedient complet de l'accident d'xxxx (La Canonja)" i la informació demanada és "l'accés a tota la documentació arran de l'accident d'xxxx". Aquesta idea d'amplitud de la sol·licitud és reforçada pels termes en els que el formulari de Reclamació defineix la informació sol·licitada (antecedent 5), que estaria integrada per "informes de tota mena sobre l'accident". La referència a un hipotètic "expedient complet de l'accident" no serveix per concretar la informació sol·licitada perquè, com posen de manifest les al·legacions de l'empresa afectada, és altament improbable que hi hagi un únic expedient sobre l'accident en qüestió; de fet, com a mínim hi han estat implicats tres o quatre Departaments de la Generalitat: el d'Interior, com a responsable de protecció civil i de prevenció i extinció d'incendis; el d'Economia i Coneixement, com a responsable de seguretat industrial; el de Treball, Assumptes Socials i Famílies, com a responsable de seguretat en el treball i atès que a resultes de l'accident varen perdre la vida algunes persones, i probablement el de Salut, per aquest mateix darrer motiu. Amb tants Departaments afectats, no és plausible que hi pugui haver un únic expedient amb "tota la documentació arran de l'accident", apart de què en aquest "tota la documentació" és molt probable que hi hagi documentació que no forma part de cap expedient.

En aquestes circumstàncies és impossible valorar la concurrència dels límits legals al dret d'accés a la informació pública invocats per l'empresa afectada, com també ho pot ser determinar exactament la informació que satisfà el dret d'accés de la persona reclamant. Resulta, per tant, imprescindible precisar l'objecte de la sol·licitud, operació que segurament s'hauria pogut dur a terme en el marc del procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant, però que, un cop constatada la seva inviabilitat, s'ha de reconduir per la via de la retroacció del procediment i l'aplicació de l'article 28 LTAIPBG, com propugnen les al·legacions de l'empresa afectada.

Per tant, aquesta Resolució estima parcialment la Reclamació, constata l'existència de la sol·licitud d'informació pública indicada per l'antecedent 4, malgrat la imprecisió de la seva data, pels motius indicats més amunt, i ordena la retroacció del procediment de sol·licitud per tal que el Departament d'Interior (o el que escaigui, en atenció de les consideracions que es fan seguidament), porti a terme les actuacions següents:

En primer lloc, que apliqui l'article 28 LTAIPBG, que estableix el següent: "1. Si una sol·licitud d'accés a la informació pública s'ha formulat en termes imprecisos o massa genèrics, l'Administració ho ha de comunicar al sol·licitant i demanar-li que concreti la informació a la qual vol tenir accés. Aquest tràmit suspèn el termini per a resoldre. 2. L'Administració ha de prestar assessorament i assistència al sol·licitant perquè pugui concretar la petició a què fa referència l'apartat 1. 3. Si el sol·licitant no compleix el tràmit a què fa referència l'apartat 1 dins el termini establert, que no pot ésser inferior a deu dies, es considera que ha desistit del procediment i s'ha d'arxivar l'expedient, sempre que l'Administració hagi posat a disposició dels ciutadans els instruments adequats per a la cerca de la informació. 4. L'arxivament de l'expedient de sol·licitud d'accés a la informació pública no exclou el dret de presentar una nova sol·licitud que compleixi els requisits establerts per aquesta llei". El Departament ha de tenir especialment en compte que aquest precepte l'obliga a prestar assistència i assessorament a la persona reclamant per dur a terme la concreció que sigui necessària de la sol·licitud. I també haurà de procurar, si s'escau, la participació en aquest procés de concreció dels altres Departaments de la Generalitat afectats per la sol·licitud.

En segon lloc, i tal com requereixen les al·legacions de l'empresa afectada, un cop concretada la sol·licitud caldrà sotmetre-la a consulta d'aquesta empresa, en aplicació d'allò previst per l'article 31 LTAIPBG, segons el qual: "1. Si la sol·licitud d'informació pública pot afectar drets o interessos de tercers, d'acord amb el que estableix aquesta llei, en el cas que els possibles afectats estiguin identificats o siguin fàcilment identificables se'ls ha de donar trasllat de la sol·licitud, i tenen un termini de deu dies per a presentar al·legacions si aquestes poden resultar determinants del sentit de la resolució. 2. El tràmit d'al·legacions a què fa referència l'apartat 1 suspèn el termini per a resoldre. 3. El trasllat de la sol·licitud ha d'indicar els motius de la sol·licitud, si s'han expressat, però no és obligatori revelar la identitat del sol·licitant. 4. S'ha d'informar el sol·licitant del trasllat de la sol·licitud a tercers i de la suspensió del termini per a dictar resolució fins que s'hagin rebut les al·legacions o hagi transcorregut el termini per a presentar-les". Naturalment, les al·legacions que formuli l'empresa en qüestió no són vinculants per a l'Administració, però el tràmit és necessari perquè l'empresa pugui defensar els seus drets i interessos i l'Administració ha de valorar fins a quin punt té en compte les seves al·legacions al fer la resolució.

Com s'ha dit més amunt, la sol·licitud de la qual deriva la Reclamació demana informació de diversos Departaments de la Generalitat. Això comporta la necessitat d'implicar-los en la mesura que sigui necessari i en la forma més adient per satisfer la sol·licitud. A aquests efectes, el Departament d'Interior ha de valorar si opta per derivar-los la sol·licitud, per tal que l'atenguin en relació amb la informació sol·licitada que cada Departament tingui en el seu poder, o bé, atès que en el moment d'executar aquesta Resolució és probable que hagi entrat en vigor en Decret 8/2021, de

transparència i accés a la informació pública, que actua d'acord amb allò previst pel seu article 59, que regula les sol·licituds transversals dins d'una mateixa administració pública.

4. Valoració de les al·legacions de l'empresa afectada

En relació amb les al·legacions formulades per l'empresa afectada, resumides per l'antecedent 13, és pertinent fer les següents consideracions:

En primer lloc, la Resolució accepta la seva petició de retroacció del procediment, per tal de donar-li trasllat de la sol·licitud d'informació pública, a fi que pugui presentar-hi al·legacions. No s'accepta, en canvi, la seva petició de nul·litat de les actuacions a causa de no haver tingut aquesta audiència en el procediment de sol·licitud d'informació pública seguit fins ara, perquè l'Administració va denegar pràcticament tota la informació sol·licitada i la que va facilitar a la persona reclamant (l'hora de recepció de l'avís d'alarma) no li causa cap mena d'indefensió.

En segon lloc, s'accepta la seva petició d'aplicació de l'article 28 LTAIPBG per concretar la sol·licitud.

En tercer lloc, s'accepta la seva petició de què s'incorporin com a prova les aportacions que va fer el Departament d'Empresa i Coneixement a la Reclamació 470/2020.

I pel que fa a la resta d'al·legacions, que demanen l'aplicació de diversos límits que impedirien la divulgació de la informació sol·licitada, no és pertinent pronunciar-s'hi en aquest moment, perquè la imprecisió de la sol·licitud impedeix precisament de poder valorar en concret els límits concurrents i la seva eventual rellevància.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2

RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 25 de febrer de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 797/2020 i retrotreure el procediment per tal que l'Administració apliqui l'article 28 LTAIPBG, als efectes d'ajudar i requerir la concreció de la sol·licitud, faci tot seguit el trasllat de la sol·licitud d'informació pública a l'empresa afectada regulat per l'article 31 LTAIPBG i resolgui la sol·licitud, tot implicant, en la forma que consideri més adient, els diversos departaments que tenen en el seu poder informació sol·licitada, tot d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir al Departament d'Interior perquè porti a terme la retroacció i iniciï l'aplicació de l'article 28 LTAIPBG indicats a l'apartat 1 en el termini de 10 dies de la notificació de la Resolució.
3. Requerir al Departament d'Interior a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Incorporar al procediment de la Reclamació 797/2020, com a prova, les aportacions que va fer el Departament d'Empresa i Coneixement a la Reclamació 470/2020.
6. Notificar la Resolució a les parts i a l'empresa afectada que ha participat en el procediment.

7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 797/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.